

Andrei descoperă toamna

Poezie de Miere Lucia

Andrei iese dimineța,
Cu obraji plini de viață.
Soarele e mai sfios,
Aerul e răcoros.

Peste iarbă, bruma fină
Strălucește în lumină.
Vântul suflă pe cărare,
Frunzele dansează-n zare.

Galbene și ruginii,
Fac covoare aurii.
Câte una se rotește
Și pe umărul lui se-oprește.

Norii vin, iar ploaia rece
Peste sat în grabă trece.
Andrei sare prin băltoace,
Râde vesel și se joacă.

Apoi ceața albă, deasă,
Peste drum încet se lasă.
În livezi sunt roade coapte:
Mere, pere parfumate.

Cu un coș încăpător,
Andrei le adună de zor.
Pășările călătoare
Pleacă-n stol spre țări cu soare.

